

ביוגרפיה
של
מעשה מנהיגות

ביוגרפיה של מעשה מנהיגות

Act of Leadership: A Biography

©

כל הזכויות שמורות לקרן מנדל ישראל

All rights reserved by Mandel Foundation Israel

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או אמצעי – אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת בכתב שתינתן מראש מאת בית ההוצאה לאור.

נדפס בישראל תש"פ • 2019 Printed in Israel

סידור, עימוד והדפסה: א. אורן הפקות דפוס בע"מ

מעשה המנהיגות של עומר פטאל ז"ל

עומר פטאל היה המייסד והמנהל של "חוות אורי" בשדות מיכה, חווה חינוכית לילדים ונוער בסיכון, שסיפקה שורה רחבה של מענים חינוכיים וטיפוליים למאות ילדים ובני נוער ממטה יהודה.

בשנת 2004 איבד עומר את אחיו הצעיר אורי בתאונת דרכים בדרום אמריקה. לעומר היה חלום להקים מפעל חינוכי לזכר אחיו, מקום שיספר עליו ויפעל לאורו. באחד הראיונות שנתן לתקשורת אמר: "אורי הוא אחי, הוא נהרג בתאונה בברזיל והחווה הזאת היא קודם כול לכבודו. הוא ההשראה לכל מה שקורה פה. על המצבה שלו כתבנו משפט מתהלים: 'באורך נראה אור'. אנחנו מאמינים שכל מי שמגיע לחווה מגלה את האור שלו".

בשנת 2009, בהיותו סטודנט, שכר עומר שטח פרטי מוזנח במושב שדות מיכה הסמוך לבית שמש, שם קיווה להגשים את חלומו. עומר, סטודנט למדעי בעלי חיים בפקולטה לחקלאות ברחובות, לא היה בעל השכלה חינוכית או טיפולית ובאמתחתו היה מעט מאוד ידע על אודות ארגונים ומוסדות מעין אלה. כאדם פרטי שאינו אווז בידע הרלוונטי נתקל עומר בקשיים בירוקרטיים, תקציביים ומהותיים אינסופיים אך לנגד עיניו עמדה תמונת עתיד ברורה ומפוארת שאפשרה לו לצלוח כל קושי וכל מהמורה.

חוות אורי פעלה עשר שנים וסיפקה מענה מגוון לאוכלוסיות בקצה הרצף הטיפולי. בחווה הוקמו פרויקטים ותכניות ייחודיות כדוגמת: מרכז טיפולי ותעסוקתי לבני נוער, בית חם לנערות, תכניות רצף כגון פעילויות שטח וספורט אתגרי, מרכז לרכיבה טיפולית, מועדוני חינוכית-טיפולית לילדים, תכנית אתגרית לילדים בעלי

צרכים מיוחדים וכן סדנאות חוסן לארגונים עסקיים, למסגרות חינוכיות, לצה"ל ולמשטרת ישראל.

החווה הייתה אבן שואבת לנערים וילדים מכל קשת האוכלוסייה באזור ועבדה בשיתוף פעולה עם מסגרות חינוכיות כדוגמת תיכון ברנקו וייס. תלמידי התיכון התארחו בחווה באופן קבוע ואף ניגשו לבגרות בחקלאות בסיועה.

במשך השנים החווה גדלה והיה צורך לחפש מרחב גדול יותר שיותאם למענים הרבים הניתנים בה. אחרי מאבק ממושך עם המועצה ולאחר שלא הצליחו למצוא מענה לשביעות רצון מנהלי חוות אורי, התקבלה במאוס 2018 החלטה לסגור את החווה בסיום שנת העבודה. באוגוסט 2018 נערכה מסיבת פרידה לחוות אורי בה נכחו כל באיה בעבר ובהווה. כך תיארה נורית שריקי, המנהלת האדמיניסטרטיבית של החווה, את האירוע: "זו הייתה חגיגה גדולה, מלאה בגאווה, עומר הסתכל על כל הדברים שנעשו בה והיה גאה, הוא הרגיש שהוא עשה משהו משמעותי".

העבודה לצד עומר תוארה על ידי כל באי החווה כזכות גדולה. עומר הצטייר כאדם מעורר השראה, איש של עשייה ושל אנשים, מנהיג שקט וכריזמטי שנסך סביבו ביטחון ותחושת משמעות גדולה. החלום שלו להקים מקום שיאפשר לכל אחד ואחת לגלות את האור שלו, את הניצוץ הייחודי לו, הפך למציאות בת קיימא בה מתקיימים מרחבים אינסופיים להגשמת חלומות עבור כולם. החווה סיפקה מרחב לכל מי שבא בשעריה להביא משהו מעצמו, מעולמו הפנימי, אהבותיו ותחומי העניין שלו ובכך הפכה להיות עשירה במענים, מגוונת ומתחדשת.

ב־16 בפברואר 2019 נהרג עומר בתאונת דרכים חזיתית. הוא הותיר אחריו אישה, שלושה ילדים, זוג הורים ואחות ומאות אנשים שבזכותו חלומם הפך למציאות שאין עליה עוררין.